

## Malk De Koijn

### "Kosmisk Kaos"

Visit "[Kosmisk Kaos](#)" on [MotoLyrics.com](http://MotoLyrics.com)

Mine tarme skriger i munde på folk der snakker ondt  
om rakkerpak som mig  
Imens de smider og stryger med de gyldne gryn om  
sig  
Som kunne have gjort gavn for mig til min hungrende  
vom  
Men jeg har ikke et sårligt stort navn så den er  
hungrende tom  
Jeg dufter dolmerke i stegte bornholmer, I,  
alverdens mad serveret på sølvfad, men min lomme  
er flad.  
Jeg fryser min fod for jeg har slidt min skosål, mit  
andet ben og min sko  
har jeg solgt for en slik til et godt formål.  
Jeg får mig yderst fjern, men skal blot bryde min  
hjerne,  
med at fryse en halv krop jeg spiller op med den ene  
hånd,  
den anden holder jeg en tom kop  
De kalder mig betler eller bare den flade  
gademusikant  
en enkelt klam stodder der ånder skodder i mod en  
usselt pant  
Fordømt rådden råv det er blevet en luder at være  
rapper  
der er ingen scene jeg er helt alene i det 21'  
Århundrede på de kolde trapper  
Så hist hvor vejen slår en bugt ser du en søkaldt  
gammel nar  
der snakkede om at blive ågte familie far, spiser  
rådden frugt.

En viadukt må være stedet at søge ly for en lilla sky  
der giver tegn på syrer regn snart vil høre den  
indre by.  
For det er oven uden udmattende at slentre rundt med  
huller i hud og hår  
Jeg prøver at regne ud hvornår mine kædsår bliver  
til aske.  
Jeg ser en taske. Daske i hånden på en gammel  
dam,

jeg burde fam', men nej de er blevet for smarte,  
nu til dags kan de baske en i karate.  
SÅ jeg må nÅ, jes med de ligegyldige smÅ  
basÅ, rer  
jeg fÅ, ler blikket slÅ, rer og hÅ, re flÅ, jten til det sidste  
tÅ, g der snart kÅ, rer.

SÅ jeg gÅ, r klar, tar' mine ting begynder at vandre  
ser tilbage til de dage af mit liv og det jeg godt ville  
forandre  
men opgir' opsir' min tilstedevÅ, relse pÅ, denne  
planet  
gjort er gjort og sket er fortid en alt for hÅ, rd tid for en  
forleden gammel gadestryger,  
smyger mig ned af strÅ, gen forsvinder i rÅ, gen fra  
min sidste ryger,  
som fordamper ligesom mig og bliver Å, t med de  
triste skyer.  
Langt vÅ, k fra den her klode for det pÅ, mode at vÅ, r'  
psyko.  
SÅ jeg er klar parat til start og sÅ, vÅ, k i en fart.

#### Mellemspil

Jeg tjaldet rundt og ser smart ud og andre synes at det  
ser rart ud at se sÅ, 24 karat ud.  
Men jeg er skÅ, v og fuld og fuld af ligesÅ, meget lort  
som alle andre  
og der stÅ, r no-future malet pÅ, min port.  
Det er for stort nÅ, r jeg ser sort og skÅ, rmen flimrer  
Å, jne  
lÅ, ber i vand, min sved er kold og hjernen simrer.  
For jeg er fanget i en fremmed verden det er en krig  
man.  
Jeg kaldes Geo, men jeg har det som en Brian.  
I det kanndente Disneyland sÅ, det er mig du gÅ, r nar  
af,  
nÅ, r du rÅ, ber efter folk der ligner dommedag  
Min verden bryder sammen som en legoplanet  
og geologeisme bliver en egomentalitet.  
Jeg drÅ, mmer om et stille rum med lys og bad og seng  
i og  
ikke trisse rundt pÅ, mÅ, og fÅ, og vÅ, re afhÅ, ngig af  
tjald og tobak og elefanter og af kroner  
for at glemme alt om sultne bÅ, rn og voldtÅ, gt og  
kanoner.  
Har set sÅ, mange nÅ, gne kvinder at jeg gÅ, r og  
PrÅ, ver pÅ, ikke at brÅ, kke mig hver gang jeg ser et  
bart lÅ, r.  
Jeg har kun kulde, vil gerne bytte det til varme,  
sÅ, jeg synker en klump i mens det flÅ, r i mine tarme,

mine arme gÅ¥r i bund som et lod af bly  
ja det vel nok en ringe trÅ, st at i morgen er en ny dag,  
jeg mumler tak til jearac, Jeltsin og billie-boy,  
med foldede hÅ,nder tak for guldÅ, l og billig rÅ, g,  
plastic og piller, nervegas og mobiler.  
Tiden iler nÅ¥r mit kÅ, d er vÅ, k sÅ¥ ved jeg at kraniet  
smiler hÅ¥nligt.

#### Mellemspil

Jeg mÅ¥ stimuleres for ingenting fungerer som det  
burde  
Der skal mere end urtete til at kvÅ, le mine sjÅ, le kvaler  
Jeg daler  
falder  
maler blÅ¥ verbaler  
For det hÅ,nder for selv den bedste at bÅ, tten vender  
til det vÅ, rste  
Noget af det svÅ, reste man kan undvÅ, rer mÅ¥ vÅ, re  
nÅ, rvÅ, r fra de nÅ, reste  
Jeg tager endnu en tÅ¥r, mens et Å¥r bliver til Å¥rtier,  
tier blir' til Å¥rtusinder  
Jeg hÅ, rer susen for mit indre Å, rer  
mit sind det kÅ, re non-stop som skod pop pÅ¥ fucked  
up diskoteker  
skt. Hans eller skt. Peter venter spÅ, ndte pÅ¥ at se mig  
til the  
men de mÅ¥ sande at jeg blir' oven vande  
for det er for let at bare forbande det hele langt vÅ, k  
i trit med man ligger sig i sprit, spiller sig selv og gÅ¥r  
fallit  
jeg vÅ¥gner stum op i et tom rum og kÅ, ber ord pÅ¥  
kredit  
mit tanke spind holder mig bundet pÅ¥ hÅ,nder og  
fÅ, dder  
sÅ¥ jeg er fortabt, hvis ondskabens trÅ, slÅ¥r rÅ, dder i  
mit sind og straks

sÅ¥ jeg synger den blues  
sÅ¥ bli nu hÅ, ngende i min rus  
sÅ¥ jeg synger den blues  
sÅ¥ bli nu hÅ, ngende i min rus

Visit [Malk De Koijn](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.